

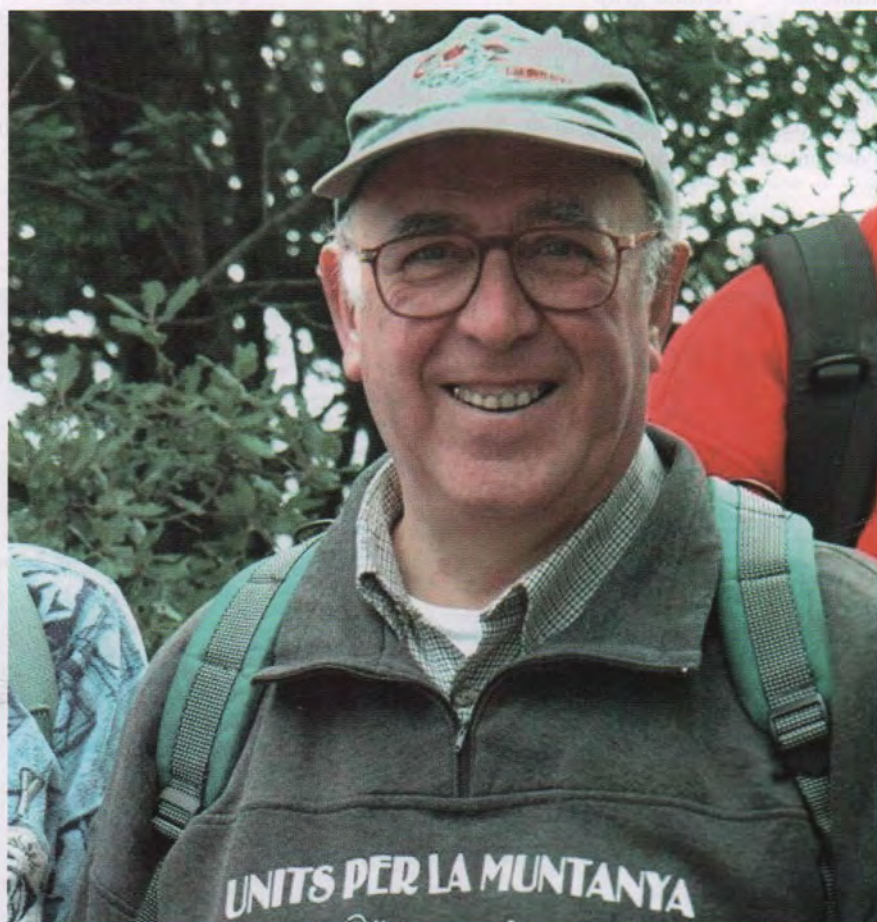
Colom, s/n - Telèfon 93 714 73 05 - Castellar del Vallès (Vallès Occidental) Barcelona
e-mail: cecastellar@hotmail.com - <http://centrexursionista.entitatscastellar.cat>

Adherit a les federacions d'Entitats Excursionistes de Catalunya, d'Esports d'Hivern i a Azimut

NÚMERO 481

NOVEMBRE 2008

En Joan Muntada a la portada del pessebre a la Castellassa

CINQUANTENARI DE LA PRIMERA ASCENSIÓ AL GENDARME DE LA FONT DE LA POLA

La font de la Pola és un dels indrets més populars i coneguts de la serra de l'Obac i de tot el massís de Sant Llorenç del Munt. El que molts dels seus visitants no saben és que al nord de la font, ben amagada pels arbres, s'alça una esvelta agulla d'uns 10 metres d'alçada: el Gendarme de la font de la Pola. La seva figura inversemblant i el seu aspecte salvatge li donen una forta personalitat que no deixa indiferent a qui l'observa. La verticalitat que ofereixen les seves parets i la descomposició acusada de la seva roca fa que la seva ascensió sigui difícil i tremendament clàssica; i és que el Gendarme és, sens dubte, l'agulla més difícil de pujar de totes les que es troben a prop del camí de la font de la Pola.

Fa 14 anys que amb el nostre pare vam ascendir el Gendarme. La dificultat que tinguérem per escalar-lo no va fer que li perdéssim el respecte, ans al contrari, el va accentuar encara més.

Des de llavors els anys han passat... i no hem tornat a pujar el Gendarme... fins que fullejant l'estimat llibre: «Sant Llorenç pam a pam» d'en Josep Barberà i Suqué descobrim, sorpresos, que aquest any 2008 fa cinquanta anys que en Josep Maria Torras Homet, pioner muntanyenc de Castellar del Vallès a qui apreciem molt, juntament amb el seu cunyat Josep Pallejà i diversos membres del CMB de Terrassa, van fer la primera ascensió a l'agulla (concretament el dia 20 d'abril de 1958). Sense dubtar-ho, ens proposem celebrar aquesta especial efemèride dalt del mateix Gendarme!

Així, el dia 12 d'octubre de 2008, amb el material dins de la motxilla i la il·lusió als cors, obviem l'amenaça de pluja pronosticada i recorrem el plaçid camí que des de l'Alzina del Sal·lari i passant pel coll de Tres Creus ens duu fins al peu de l'agulla. Al seu lloc la trobem, vigilant la font de la Pola com a bon gendarme que és! Sentim un goig especial en retrobar-la de nou. Abunden molts núvols baixos i la xafogor és molt acusada; aquest ambient humit impregna la roca d'una capa relliscosa que afegirà més dificultat a l'ascensió del Gendarme. Des del seu peu i des dels miradors que ofereix el cingle veí (on hi ha la peculiar cova que conforma l'anomenat «santuari luni-solar de la Pola») estudiem i recordem amb concentració la via normal (cara oest) que porta al seu cim.

L'Òscar escull els claus que semblen més adients i comença l'escalada amb molt de respecte i atenció. L'inici és una mica enganyós: una excel·lent presa de mà l'impulsa ràpidament cap amunt, però de cop la paret es torna llisa i esquarpa. Amb esforç i equilibri posa un parell de claus plans i s'assegura una difícil remuntada. Després d'aquests moviments delicats, pot establitzar-se bé damunt d'unes bones preses de peu just abans d'una marcada i descomposta escletxa vertical. Amb enginy i experiència col·loca bones assegurances en l'ample esquerdà. Amb seguretat, supera uns passos un xic desplomats fins al replà subcimal de l'agulla, on arriba tot impregnat de suor i il·luminat per un enteranyinat sol. Li queden pocs metres per coronar el Gendarme. Són descompostos, però els recorre amb molt entusiasme, envaït pels records de joventut de la seva primera ascensió personal a l'agulla i per l'emotiva celebració que ens ha dut de nou a ella. Un crit d'alegria confirma la seva arribada triomfal dalt del cim! Aquest, estret, és avui més ample i còmode. Sense cap mena de dubte, és el millor lloc per commemorar el cinquantenari de la primera ascensió protagonitzada per en Torras i els seus companys.

L'única llàstima és que en no haver una assegurança sòlida al cim, els dos germans no ens hi podem reunir. Un cop ha fruit de l'estada al capdamunt del Gendarme, i havent-hi dipositat un llibret de registre, l'Òscar desgrimpa fins al replà subcimal. Des d'aquí, és depenjat per l'Albert cap al cantó oposat per on ha pujat fins que arriba al terra còmodament. És un sistema de descens clàssic i enginyós, propi de l'època dels pioners escaladors catalans!

Ara és el torn de l'Albert, que puja assegurat per l'Òscar des del cantó est de l'agulla. De segon, viu amb més tranquil·litat la dificultat dels passos i treu les bones assegurances que el seu germà ha posat. Però també arriba al replà subcimal suant, felicitant l'Òscar pel seu valor. A partir del replà la corda li ve des de baix i, concentrat, grimpa els darrers metres fins el cim del Gendarme. És un honor poder estar aquí dalt, envoltat d'aquests paisat-

ges tan apreciats! Mentrestant, diverses famílies passen per la font de la Pola, alienes a la celebració que estem duent a terme.

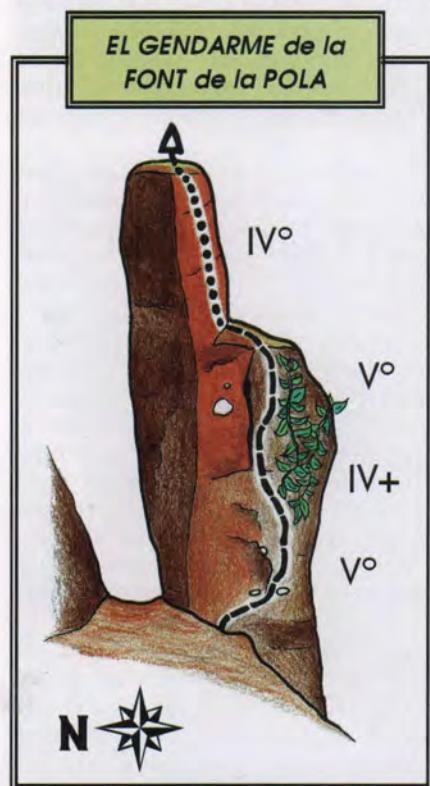
El descens transcorre perfectament i ja podem celebrar completament la històrica escalada que ens ha dut de nou al Gendarme. I és que els grans sentiments afloren amb els fets més propers i personals. Contents, ens acomiadem del tresor geològic que amaguen les alzines del racó de la font de la Pola tot rememorant aquest jorn, convertit ja en una experiència que mai més oblidarem.

BIBLIOGRAFIA

• *Sant Llorenç pam a pam (operació entre rius)*. Josep Barberà i Suqué. Publicacions de l'Abadia de Montserrat. Any 1979.

• *El santuari luni-solar de la Pola*. Amador Rebullida i Conesa. Editorial Egara. Any 1986.

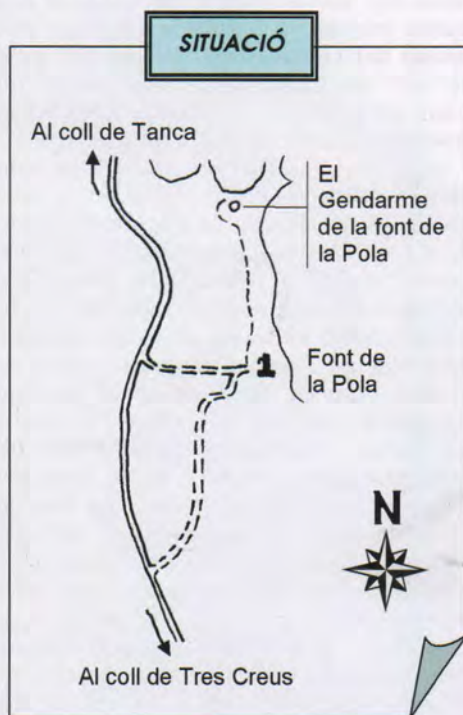
• *Mapa de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac del Centre Excursionista de Terrassa*. Escala 1:20.000. Any 1988.

Via normal. 10m. V°.

1ª asc.: JMª Torras Homet (SEAC), Josep Pallejà i companys (CMB de Terrassa) el 20-4-1958.

Dur claus variats.

Oscar i
Albert Masó Garcia